

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd dotyczący okoliczności faktycznych, uznając sporne porozumienie za ograniczenie konkurencji ze względu na cel.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd dotyczący okoliczności faktycznych, kwalifikując u jako ograniczenie konkurencji ze względu na skutek.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie zastosowała art. 101 ust. 3 TFUE.
4. W ramach zarzutu czwartego strona skarżąca twierdzi, że grzywny nałożona na Tevę i Cephalon powinny zostać uchylone lub przynajmniej, że grzywna nałożona na Tevę powinna zostać znacznie obniżona.

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2021 r. – Cargolux / Komisja

(Sprawa T-80/21)

(2021/C 98/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cargolux Airlines International SA (Cargolux) (Sandweiler, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci G. Goeteyn i E. Aliende Rodríguez)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Unii, reprezentowanej przez Komisję, naprawienia szkody poniesionej przez Cargolux z powodu braku zapłaty przez Komisję kwoty odsetek za zwłokę i kwoty należnych odsetek składanych na podstawie art. 266 akapit pierwszy TFUE, zgodnie z wyrokiem z dnia 16 grudnia 2015 r., Cargolux Airlines International SA/Komisja (sprawa T-39/11), a zatem zapłaty następujących kwot, na podstawie art. 266 akapit drugi TFUE, art. 268 TFUE i art. 340 akapit drugi TFUE:
 - (i) kwoty równej kwocie odsetek za zwłokę, tj. odsetek od kwoty 39 900 000 EUR według stopy procentowej Europejskiego Banku Centralnego dla jego operacji refinansujących z dnia 1 listopada 2010 r. (tj. 1 %), powiększonej o 3,5 %, za okres od dnia 15 lutego 2011 r. do dnia 5 lutego 2016 r., co daje kwotę w wysokości 8 075 972,03 EUR, bądź też według stopy procentowej, którą Sąd uzna za właściwą;
 - (ii) kwoty równej kwocie należnych odsetek składanych, tj. odsetek od kwoty odsetek za zwłokę, za okres od dnia 5 lutego 2016 r. do dnia rzeczywistej zapłaty przez Komisję żądanej kwoty (lub, w przypadku oddalenia przez Sąd żądania Cargoluxu, aby kwota należnych odsetek składanych była naliczana od dnia 5 lutego 2016 r., co najmniej za okres od dnia wniesienia skargi do dnia rzeczywistej zapłaty przez Komisję żądanej kwoty), według stopy procentowej Europejskiego Banku Centralnego dla jego operacji refinansujących z dnia 1 listopada 2010 r. (tj. 1 %), powiększonej o 3,5 % (bądź też według stopy procentowej, którą Sąd uzna za właściwą);
- obciążenie Komisji całością kosztów poniesionych przez Cargolux w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący tego, że w ramach odpowiedzialności pozaumownej Komisja jest zobowiązana do zapłaty na rzecz Cargoluxu odszkodowania w wysokości kwoty odsetek za zwłokę i kwoty należnych odsetek składanych na podstawie art. 266 akapit drugi TFUE, art. 268 TFUE i art. 340 akapit drugi TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2021 r. – QF / Komisja

(Sprawa T-85/21)

(2021/C 98/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: QF (przedstawiciel: S. Orlandi, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji o niewpisaniu jej nazwiska na listę rezerwy kadrowej konkursu wewnętrznego COM/03/AD/18;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku odpowiedniego uzasadnienia. Skarżący uważa bowiem, że uzasadnienie składa się z ocen słownych, które nie są spójne z przyznanymi ocenami liczbowymi. Ponadto zdaniem skarżącego komisja konkursowa nie podała przed sprawdzianami do wiadomości kandydatów ustalonych kryteriów oceny, przez co ani skarżący, ani organ powołujący nie byli w stanie zweryfikować legalności tych kryteriów.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równości traktowania. Skarżący podnosi między innymi w tym względzie, że po przeprowadzeniu sprawdzianów komisja konkursowa zmieniła oceny przyznane przez jej członków na podstawie siatki ocen, podczas gdy owa siatka ocen miała zapewnić równe traktowanie kandydatów.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez komisję konkursową, polegającego na tym, że nie była ona w stanie w wymagany prawem sposób uzasadnić oczywistych niespójności między ocenami słownymi a liczbowymi, w zestawieniu z podobnymi ocenami pozostałych kandydatów.

Postanowienie Sądu z dnia 28 stycznia 2021 r. – MS / Komisja

(Sprawa T-602/20) ⁽¹⁾

(2021/C 98/42)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 404 z 30.11.2020.